

teristisk for den Argumentation, det ærede Medlem anvender —: „Jeg vil gerne fremholde, hvad jeg før har udtalt om en saadan Forskydning, at naar man lægger øgede Ejendomsskatter paa en Ejendom, nedskærer man dermed den i Ejendommen anbragte Kapital med et Beløb, som direkte svarer til Kapitaliseringen af det Provenu, Skatten indbringer, og hvis man letter Skatten, forærer man vedkommende Ejendomsbesidder et tilsvarende Beløb, netop det Beløb, som svarer til Kapitaliseringen af Skattens Provenu. Det er derfor, jeg og ogsaa mit Parti, fastholder, at Ejendomsskatterne skal ligge saa urørligt som muligt, fordi man har ikke Lov til ved en Ændring af Skatteprincippet at forskyde Privatformuen fra en Ejer til en anden, uden at der ligger andre Retfærdighedsprincipper til Grund derfor.“ Da det nu er aldeles afgjort, at Hartkornsskattens Forskydning med $\frac{1}{5}$ hvert 5te Aar, de sidste 22 Aar har betydet, at man har væltet Skatten fra den ene Ejendomsbesidder over paa den anden og i det store og hele navnlig har lettet den mest for de største og væltet Byrderne over paa de mindre Ejendomme, er det fuldkommen ufatteligt, at en Mand kan staa op her og sige noget saadant og samtidig argumentere imod, at den sidste Femtedel ikke ogsaa overvæltet. Nej, Overvæltning har fundet Sted, og det ærede Medlem kan ikke klare sig med at sige, at det er en Overvæltning, som alle Partier i 1903 var enige om at vedtage. Nej, det var alle Partier ikke enige om. Det Parti, jeg repræsenterer, var ikke enigt deri, og der gik heller ikke ret lang Tid, inden man i de andre Partier, der havde været med til det, var klar over, at man havde begaaet Uret og fortsat vilde begaa Uret. Det er beklageligt, at det konservative Parti nu — for Resten mere end i 1903, for da var der konservative Røster, der i Virkeligheden advarede imod at ophæve Hartkornsskatten — staa som det, der først og fremmest forsvare denne Overvæltning fra de større Ejendomsbesiddere til de mindre.

Saa underlig denne Argumentation er, og saa underlig det ærede Medlems Stilling til dette bestemte Spørgsmaal end er, maa jeg dog sige, at hans sidste Udtalelser var endnu mere forunderlige. Han sluttede nemlig med at sige, at Vurderingsprincippet var det daarligst tænkelige Grundlag, man kunde have for Skattepaalæg. Men det maa jo føre til for det første, at man overhovedet ikke kan have Ejendomsskatter efter Ejendommens Værdi i Handel og Vandel. Ikke blot Grundskyld kan vi ikke

have, men vi kan heller ikke have Ejendoms-skyld. Men hvis det virkelig er det ærede Medlems Mening, at Vurdering er det daarligst mulige Grundlag, saa maa han dog fremfor alt holde paa den sidste Femtedel af Hartkornsskatten, der grunder sig paa Bonitering, ikke paa Vurdering. Men det gør det ærede Medlem jo heller ikke. Jeg maa i det hele taget erklære, at jeg er fuldkommen ude af Stand til at finde Mening i de Argumenter, han har fremført mod det Lovforslag, vi her behandler.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Jensen: Jeg skal blot gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, som fremsatte den Paastand før, at jeg havde sagt, at Husmændene underkender Betydningen af Andelsbevægelsen. Det har jeg ikke sagt noget som helst om. Det, jeg har paapeget, er netop, at Husmændene og Gaardmændene i sin Tid stod sammen om Andelsbevægelsen, og at Gaardmændene den Gang gik i Spidsen. Jeg har fremhævet det som Bevis paa den Fællesskabsfølelse, der den Gang var, en Fællesskabsfølelse, som jeg ogsaa tror, der vilde være den Dag i Dag, hvis Krisen virkelig kom ind over det danske Landbrug.

Det ærede Medlem talte om Stemme-kvæg, at man vilde have, der skulde stemmes efter Antallet af Køer. Ja, jeg ved nok, at der er visse Kredse, hvor man har set noget saadant. Jeg kender det absolut ikke fra min Hjemegn, men jeg kender Eksempler paa, at hvor de Radikale har været Foregangs-mænd, har man gennemført noget saadant.

Maa jeg med Hensyn til Husmændenes Krav om Grundskyld sige, at jeg ved godt, der er kommet mange Krav i den Henseende ude omkring fra Husmandskredse, Resolutioner, der er blevet fremsat og vedtaget om Grundskyld, men jeg er ogsaa lige saa overbevist om, at den Dag man vil gennemføre disse Krav, der er kommet frem paa Grundlag af en politisk Agitation, et politisk Stemmemiseri — hvis jeg maa bruge et saadant Udtryk —, den Dag disse Forslag bliver gennemført, vil de faa Følgerne at føle, og saa vil de blive skuffet i en Grad som ingen Sinde før.

Den højtærede Minister sagde, at der aldeles ingen Grund var til at tale om ren Grundskyld nu, det var ikke det, Ministeren ønskede. Det kan kun glæde mig. Men naar jeg har talt derom, er det paa Baggrund af en Udtalelse, det ærede Medlem